

Thư ngỏ gửi công an Việt Nam

Nguyễn Thị Kim Chi

Kính gửi: Lãnh đạo Bộ Công an
Cán bộ, chiến sĩ Lực lượng Công an trong cả nước

Dọc biển miền Trung cá bị nhiễm độc chết dạt vào bờ kín cả bãi biển. Ngư dân đánh cá về phải bỏ đi, bởi có ai muốn tự tử đâu mà ăn những con cá nhiễm độc! Vậy mà người ta lại mua tất những con cá nhiễm độc đem ủ làm nước mắm. Một năm sau loại nước mắm ấy xuất ra bán trên thị trường thì những người ăn phải loại nước mắm đó thì chẳng khác gì uống phải thuốc độc. Biển của chúng ta đang chết dần. Cá chết, muối chắc chắn đã và đang nhiễm độc. Cuộc sống của toàn dân Việt Nam đang bị đe dọa từng ngày.

Trung Quốc đã thắng trong các hợp đồng thuê đất “làm kinh tế” đã ‘án ngữ’ nhiều vị trí quân sự - an ninh trọng yếu trong đất liền và biên giới, họ đã chiếm quần đảo Hoàng Sa và lấn tới, ngang nhiên xây 7 đảo nhân tạo ở Trường Sa của Việt Nam! Giờ đây họ đang hủy hoại cả môi trường sống của ta. Những vị lãnh đạo cao cấp đang ở đâu mà họ im như hén? Đất nước từng giờ trông đợi sự lên tiếng của họ. Nhân dân mong chờ sự phản đối mạnh mẽ của nhà nước. Nhưng chúng tôi đã vô vọng vì sự hèn nhát của họ.

Để bảo vệ đất nước và cuộc sống của muôn dân đã buộc chúng tôi phải xuống đường.

Hôm mùng 1/5 ông Trần Nhật Quang đã nhảy chơi chơi lên rằng: “Việt Tân tổ chức biểu tình. Các người mắc mưu Việt Tân”. Hóa ra Việt Tân tuyệt vời quá! Việt Tân biết bảo vệ nhân dân và đất nước Việt Nam. Mà sao lại cố tình lu loa áp đặt như vậy? Việt Tân nào kích động, tổ chức? Chính mỗi người dân quá bức xúc và những diễn biến thực trạng vô cùng lo ngại, nguy cơ đe dọa đời sống, tính mạng mà người dân đã đi biểu tình. Cần phải nhận thức đúng. Chẳng nhẽ ‘bộ máy tuyên truyền’ và lũ DLV của đảng CSVN được phép ‘phao tin đồn nhảm’?

Hôm chủ nhật, ngày 8/5/2016 chúng tôi xuống đường phản đối Formosa xả chất thải làm ô nhiễm biển. Chúng tôi đi tuần hành trong im lặng. Những tướng nhà nước phải cảm ơn những người dân biết bảo vệ môi trường sống. Ai dè họ coi chúng tôi là giặc. Loạ họ ra rả rằng: “Những người đi biểu tình do thế lực thù địch kích động...”. Thế là cố tình vu khống, bịa đặt, sai hoàn toàn. Như trên tôi đã lý giải, đi biểu tình là xuất phát từ thôi thúc trong lòng dân, không có một ‘thế lực thù địch’ nào xúi giục cả. Vậy ra cái “thế lực thù địch” đó giỏi, có trách nhiệm và tử tế hơn những kẻ có quyền lực ở VN. Nếu có “đảng Việt Tân”, “thế lực thù

địch”, tôi đề nghị công an lập chuyên án, đưa ra tòa xét xử công khai để tỏ rõ sức mạnh ‘chuyên chính vô sản’ của đảng CSVN.

Chúng tôi vẫn lặng lẽ đi. Vậy là công an, dân phòng và những kẻ mặt thường phục lao vào xâu xé chúng tôi tàn bạo như một lũ chó điên đang say con mồi. Hôm đó ở Sài Gòn nghe đâu công an bắt hơn 500 người đi biểu tình đem về sân vận động Hoa Lư. Ở ngoài Hà Nội chúng tôi bị bắt ngót 80 người. Một nửa đem về Long Biên, một nửa đem về Hà Đông. Cuộc biểu tình bảo vệ biển sạch ở cả hai miền bị đánh phá khốc liệt. Như vậy, dân thì biểu tình ôn hòa, trật tự, lịch sự, nhưng chính công an với hành động trắng trợn, công khai vi phạm dân chủ, nhân quyền đã làm rối trật tự xã hội, mang tiếng chẳng tốt lành gì cho ‘đảng lãnh đạo, chính quyền quản lý’...

Đến hôm nay ngòi nhớ lại những vẻ mặt hung tợn như hổ đói của những kẻ lao vào bắt bớ anh em chúng tôi trong buổi tuần hành ngày 8/5/2016 vừa qua mà tôi vẫn thấy gai người. Những kẻ giằng níu tôi một cách thô bạo chỉ đáng tuổi con cháu tôi thôi. Tôi đã quát họ buông tôi ra để tôi tự đi mà họ vẫn xô đẩy tôi lên xe. Họ sợ tôi sẽ bỏ chạy hay họ cố tình làm cho tôi đau để uy hiếp tinh thần những người khác? Tôi - một người phụ nữ đã cao tuổi thì làm sao chống đỡ nổi những đôi tay hộ pháp hung tợn mất hết tính người của những kẻ cuồng cộng. Bốn mươi anh chị em chúng tôi cùng bị bắt lên một chiếc xe bus. Nhìn hướng xe chạy, tôi biết họ đem chúng tôi về công an Hà Đông.

Thật tuyệt vời là tinh thần mọi người rất vững vàng. Chúng tôi cùng hát to những bài ca đòi dân chủ, bài “quyền con người”, bài “anh là ai” cất lên vang vang suốt đoạn đường dài cho tới Công an Hà Đông. Tôi đã nhìn thẳng vào mặt những kẻ đang giữ chúng tôi trên xe, họ phải cúi đầu, quay mặt đi nơi khác. Tôi tự hỏi: “Mô Phật! Có khi nào những kẻ này còn biết nhục khi làm những điều tội lỗi không? Họ bị lênh trên ép quá?...”

Chúng tôi đã bị giữ mấy tiếng đồng hồ trong một hội trường. Họ gọi riêng vài người đi tra hỏi. Tôi thật sự lo chúng đánh anh em. Chúng dám làm thế lắm. Con gái đỡ đầu Phạm Thanh Nghiên của tôi và chồng nó là Huỳnh Anh Tú đã bị đánh rất dã man hôm ngày 1/5/2016 ở Sài Gòn.

Gần 11 giờ họ mang vào một thùng lavi và gọi anh chị em chúng tôi ra lấy uống. Tôi thì dầu bị bắt bao nhiêu lần cũng không bao giờ ăn uống bất cứ thứ gì của công an. Họ có thể đầu độc cả đồng chí của họ thì với chúng tôi chuyện đó cũng dễ dàng xảy ra lắm chứ.

Liên tục mấy năm nay lãnh đạo VN làm những điều tàn phá đất nước không gớm tay:

- 1- Bauxite đã tàn phá môi trường Tây Nguyên khủng khiếp. Thảm họa bùn đỏ vẫn còn đó
- 2- Mấy cái nhà máy điện nguyên tử sẽ có ngày cắt đôi VN khi có sự cố, vì nó nằm trên tuyến vỏ gãy trái đất.
- 3- Hàng loạt hợp đồng cho Trung Quốc mượn đất 50-70 năm để xây dựng các nhà máy. Rồi các chất thải của chúng sẽ phá hủy hết môi trường VN.

4-Trung Quốc ngang nhiên đem tàu vào các đảo của ta mà chẳng dám tố cáo họ ra tòa án quốc tế.

5- Cho phép nắn lại dòng chảy sông Đồng Nai mà thực chất là bọn đại gia cấu kết với quan chức để chiếm đất.

6- Tổ chức cưa cắt cây xanh ở Hà Nội là âm mưu cướp gỗ quý. Nếu vụ cây xanh HN trót lọt thì họ chia nhau bạc tỉ mà Hà Nội sẽ thành sa mạc...

7- Tập Cận Bình chủ mưu đánh VN. Vậy mà VN bắn đại bác đón rước giặc vào nhà và thẳng tay đàn áp những người chống đối. Mỗi lần nhìn thấy vết sẹo trên trán kỹ sư Trần Bang tôi lại sục sôi căm hận lũ hèn với giặc, ác với dân.

8- Hôm nay lại tới việc lấp liếm tội cho Formosa. Những kẻ bất lương đã vu khống cho những người đi bảo vệ môi trường là “phản động”. Vậy là công an các người đàn áp khốc liệt những người xuống đường.

Ngày trước chúng tôi luôn nghĩ lực lượng công an là giữ yên bình cho xóm làng. Công an VN trước đây là niềm tin yêu của nhân dân. Còn bây giờ các anh là ai? Cảnh sát kinh tế là nỗi kinh hoàng của người buôn bán. Công an giao thông thì trắng trợn cướp tiền của các tài xế. Còn cảnh sát cơ động thì thẳng tay đàn áp những người dám cất tiếng đòi nhân quyền, dân chủ, thoát Trung. Những người coi tù đánh đập dã man những tù nhân lương tâm. Đã nhiều đêm trằn trọc với nỗi dằn vặt đớn đau trước hiện tình đất nước vi phạm nhân quyền một cách trầm trọng đã buộc tôi phải gửi tới các anh em bức thư này.

Hôm nay là ngày của mẹ, tôi đã khóc khi nghĩ tới mẹ Việt Nam đang quần quai trong đau đớn vì mất biển, mất rừng ...và bây giờ thì đang mất cả môi trường sống.

Hỡi anh em công an Việt Nam! Với tư cách là một người mẹ, tôi kêu gọi anh em hãy ngừng lại những sự đàn áp bắt bớ những người đang cất tiếng nói đòi quyền làm người. Các anh là công cụ sắc bén, là ‘thanh bảo kiếm trung thành bảo vệ đảng’, nhưng các anh đã quên hẳn câu khẩu hiệu đã thành truyền thống của ngành: “Công an nhân dân vì nước quên thân, vì dân phục vụ”, hay là các anh làm theo sự chỉ đạo của kẻ nào đã tình nguyện làm tay sai cho Trung Quốc, chống lại nhân dân Việt Nam? Có gián điệp Trung Quốc đã chui vào nội bộ ngành công an hay không?

Các anh có biết chẳng mấy năm qua hàng mấy chục ngàn gia đình quan chức chuyển tiền ra nước ngoài mua nhà, tậu biệt thự, lầu đài, xe cộ đắt tiền. Gia đình chúng đã tìm đến xứ “tư bản giãy chết” để chuẩn bị cho cuộc sống tương lai hết rồi. Chúng đang tìm mọi cách vét nốt tài nguyên môi trường của VN lần cuối rồi sẽ an hưởng tuổi già ở bên kia đại dương. Trước mắt thì chúng lập công để được thăng quan tiến chức nhờ sai khiến được các người đàn áp, khủng bố nhân dân yêu nước. Lũ quan chức bất lương được hưởng nhiều lợi lộc do hành động khủng bố của các anh. Còn các anh có bao giờ nghĩ tới hậu quả của những việc làm tàn bạo, ngu xuẩn của mình không? Rồi các anh sẽ lãnh nghiệp đày. Các anh chưa hiểu được sự chi phối khủng khiếp của luật nhân quả đâu.

Tôi được biết trên đất nước Trung Quốc, những người nông dân bị công an khủng bố, họ đã trói những tên công an đó lại và tẩm xăng đốt. Tôi vốn là Phật tử nên không bao giờ ủng hộ những việc trả thù tàn bạo như thế. Nhưng khi lòng căm thù đã tới ngưỡng thì chuyện gì người ta cũng dám làm hết mà chẳng ai ngăn họ được. Tôi thật sự không hiểu sao các anh có thể nhẫn tâm đánh đập dã man những người yêu nước, những người dân ‘vạn bất đắc dĩ’ đã phải cơ cực đấu tranh vì cuộc sống, mạng sống của mình, của con cháu mình. Bọn quan chức bán nước chúng vu cho những người đi đấu tranh chúng tôi là “phản động”. Chúng còn bảo mỗi lần chúng tôi đi biểu tình là được “bọn phản động” phát cho 700 ngàn đồng. Lũ vu khống đó sao không biết ngưng mồm khi bị đặt những chuyện như vậy nhỉ? Các anh hãy tỉnh cơn mê đi khi còn chưa quá muộn. Hãy thương lấy cha mẹ, vợ con các anh. Xin đừng làm nhục những người thân của các anh. Sống có đạo đức để còn tạo phúc cho con cháu.

Một lần nữa lấy tư cách một người mẹ xin các anh ngưng bàn tay tội ác. Rất mong các anh cùng đi với nhân dân.

Hà Nội đêm 9/5/2016

Nghệ sĩ ưu tú Nguyễn Thị Kim Chi

Nguồn: <http://bongbvt.blogspot.com/2016/05/thu-ngo-gui-cong-viet-nam.html>

Bùi Văn Bồng1: THƯ NGỎ
GỬI CÔNG AN VIỆT NAM
bongbvt.blogspot.com

Gửi Lên: Tiểu Mai

Ngày 16/5/2016

www.vietnamvanhien.net